

මනුෂ්‍යයා භාෂාව යොදා ගන්නේ තවත් කෙනකු සමඟ අදහස් හුවමාරු කර ගැනීමට හා තමන්ගේ හැඟීම් කියා පෑමටයි. භාෂාවක් මගින් අදහස් පළ කරන එක ම සත්ත්වයා මනුෂ්‍යා ය. අනික් සත්තු නාදය, ශරීර ඉරියව් හා ගද-සුවද මගින් අදහස් හා හැඟීම් පළ කරති. අදහසක් හෝ හැඟීමක් කියා පෑමට මනුෂ්‍යයාගේ මුඛෙන් පිටවන අර්ථයක් සහිත ශබ්ද පද යනුවෙන් හැඳින්වෙයි. මේ පද ලේඛනයේ දී අකුරු මගින් ලියා දැක්වෙයි.

පද වර්ග කිහිපයකි. නාම පද ඒ අතරින් එකකි. පුද්ගලයකු, තැනක්, දෙයක්, ගුණයක් හෝ තත්ත්වයක් නැත හොත් අදහසක් පිළිබඳ අර්ථයක් දෙන්නේ නාම පද යි.

ඒක වචන හා බහු වචන හේදය, උක්ත අනුක්ත හේදය හා ලිංග හේදය පදනම් කරගෙන නාම පද වර්ගීකරණය කෙරෙන ආකාරය මෙම පාඩමේ දැක්වේ. ඒ සඳහා නිදසුන් උපුටා ගෙන ඇත්තේ කතන්දර කිහිපයකිනි.

ඒනාදීමත් කාලයක් පුරා එක්තරා වනයක වන **සත්තු** යහතින් දිවි ගෙවූහ. ඔවුහු එකෙකා කෙරෙහි කාරුණික වූහ; මෙමඟී සහගත වූහ. එහෙයින් ම ඒ වනය බෙහෙවින් සාමකාමී විය.

මෙසේ කලක් ගත වෙත් ම එහි වූ රුකක අමුතු **සතකු** වාසය කරන්නේ යැයි **රාවයක්** පැතිර ගියේ ය. මේ **පණ්ඩිඩය** රැගෙන ආ වන සතා, පිරිසක් එක් රැස් වී සිටින සෑම විට ම මේ ගැන කියා සිටින්නට විය. මෙයින් මේ **පුවත** මුළු වනය පුරා ඉතා ඉක්මනින් ප්‍රචලිත වූයේ ය. සත්තු කැලැඹුණහ. කුමක් කළ යුතු දැයි ඔවුහු නොදත්හ. සතුන් අතරින් වඩාත් උපකුමඹිලී සේ ප්‍රකට ව සිටි **නරියාට** මේ පිළිබඳ වැඩිදුර සොයා බැලීමේ කාර්යය පැවැරිණි. “**නරිහාමි නුඹ** කපටියා. නුඹට පුළුවනි මොන විදියකින් හරි මේ ගැන ඇත්ත තත්ත්වෙ දැන ගන්න” ඔවුහු කීහ. එහෙත්, නරියා පොදුජන යහපත වෙනුවෙන් තම ජීවිතය පරදුවට තැබීමට සූදානම් වූයේ නැත.

ඒකා මේ සඳහා අපුරු සැලැසුමක් යෙදී ය. හැම විට ම අනුන්ගේ ඕපාදූප සෙවීමට ආශා කළ එක්තරා පක්ෂියකු හට නරියා මේ කාර්යය පැවරී ය. “අපුරු අමුතු **දෙයක්** හොයා ගත්තොත් නුඹට මුළු කැලේ පුරා ම කියව කියවා

ඇවිදිතැකි” නරියා කුරුල්ලාගේ රූචිය වර්ධනය වන අයුරින් කතා කොට කාරිය සඳහා උග්‍ර පොලඹවා ලී ය.

මෙයින් උද්දාමයට පත් ඒ කුරුල්ලා ද වහ වහා ආගන්තුක සත්ත්වයා සිටි විසල් රුක අසලින් පියාඹා යන්නේ, රත් ගිනි බෝල දෙකක් සහ අමුතු ශබ්දයක් ද ඒ කොළ පතරෙහි ඇති බව දකින්නේ ය.

මේ පුවත ඇසූ සියලු සත්තු බියෙන් තැති ගත්හ. ඔවුහු වහා මේ වනය හැර දමා යාබද වනය වෙත සංක්‍රමණය වන්නට පටන් ගත්හ. එහෙත්, ඒ විසල් රුකෙහි වාසය කෙළේ රත් ඇස් ඇති තරමක් ලොකු, අහිංසක කුරුල්ලෙකි. හිටිහැටියේ සියලු සතුන් වනය හැර දමා පිටවෙන්නේ කුමක් නිසාදැයි ඒ කුරුල්ලා පුදුමයෙන් කල්පනා කෙළේ ය.

දුර දිග නො බලා කටයුතු කළ හොත් කිසියම් පිරිසකට සිය නිජබිම පවා සඳහට ම අහිමි වී යා හැකි ය.

හයංකර සත්ත්වයා
ලියනාඩෝ ඩාවින්චිගේ උපමා කතා

පරිවර්තනය :- තනූජා ධර්මපාල

මෙම උපමා කතාවෙහි ඉරි ඇඳ ඇති පද ගැන අවධානය යොමු කරන්න.

- සත්තු, වනසතා, ඔවුහු යන පදවලින් යම් කෙනෙකු හෝ සතෙකු ගැන ද
- රුක, ගිනිබෝල යන පදවලින් යම් දෙයක් ගැන ද
- වනය, නිජබිම යන පදවලින් යම් ස්ථානයක් ගැන ද
- බිය, උද්දාමය යන පදවලින් යම් ස්වභාවයක් ගැන ද කියවේ. මේවා සියල්ල නාම පද යි.

නාම පදයක් යනු කුමක් දැයි හඳුනා ගනිමු.
යම් කෙනෙකු, සතකු, දෙයක්, ස්ථානයක් හෝ ස්වභාවයක් හැඳින්වීමට භාවිත කරන පද, නාම පද යි.

වචන භේදය

නාම පදවල වචන භේදයක් පවතී. ඒක වචන හා බහු වචන වශයෙනි. යම් නාම පදයකින් එක් අයකු, එක් දෙයක්, එක් ස්ථානයක් හෝ එක් ස්වභාවයක් ගැන කියවේ නම් ඒවා ඒක වචන නාම පද යි. නාම පදයකින් බොහෝ අය, බොහෝ දේවල්, බොහෝ ස්ථාන ගැන කියවේ නම් ඒවා බහු වචන නාම පද යි.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. කතාවේ ඇති පහත දැක්වෙන නාම පද ඒක වචන, බහු වචන වශයෙන් වගු ගත කරන්න.

සත්තු, ඔවුහු, වනය, රැක, රාවය, පණිවිඩය, වන සතා, නරියා, කපටියා, ජීවිත, ඒකා, පක්ෂීහු, උඟ, සත්ත්වයෝ, බෝල, ඇස්, කුරුල්ලෝ, නිජ බිම.

ඒක වචන	බහු වචන

2. ඒක වචන නාම පද දහයක් හා බහු වචන නාම පද දහයක් සොයා ලියන්න.
3. පහත නාම පද ඒක වචන නම් බහු වචන බවට ද බහු වචන නම් ඒක වචන බවට ද හරවා ලියන්න.

(ගොවියා, කම්කරුවෝ, නීතිඥයා, මිනින්දෝරුවෝ, වඳුරා, බල්ලෝ, බළලා, ඉබ්බෝ, ලේනා, නිවාසය, ගස්, සඟරාව, පුවුව, රූපවාහිනිය, පාසල, හෝජනාගාරය, විශ්වවිද්‍යාලය, පන්ති කාමරය, ආයතනය)

ඒක වචන	බහු වචන

1. මෙම උපමා කතාවේ ඇති නාම පද පිළිබඳව අවධානය යොමු කරමින් කියවන්න.
2. තවත් මෙවැනි කතාවක් සොයා එහි එන නාම පද ලකුණු කරන්න.

මට්ටර එක් රජෙක් හට පුත්‍රයෙක් වූයේ ය. ඒ පුත්‍ර තෙමේ දඩයමට ප්‍රිය ඇත්තේ විය. රජ ඕ හට දඩකෙළි පිණිස නොයෙක් විට අවසර දුන්නේ ය. එතකුදු වුවත් නිතර ම පුත්‍ර කැටුව යාමට මහ ඇමති හට අණ කළේ ය. එක් දිනෙකහි රජ කුමර තෙම දඩයමට ගියේ ය. දඩයමෙහි දී දඩයම්කරුවන් විසින් මුවෙකු පැත්තූ කුල කුමර තෙමේ මහ ඇමති තමා අනුව එන්නේ යයි සිතා තද ඇල්මෙන් මුවෙකු ලුහුබඳවා ගත්තෙන් පිරිසගෙන් ඉවත්ව යන්ට වන. මග සොයා ගත නොහී මහ ඇමතිහු කරා නැවත ඊමට තැත් කළේ රට තොට නොදත් බැවින් බොහෝ ඇත මුළාව ඇවිද්දේ ය.

මෙසේ අසුපිටින් යද්දී බොහෝ සේ හඬ හඬා හුන් රූප ශෝභාවෙන් යුත් කාන්තාවක් අදිස්සියෙන් ඕහට සම්මුඛ වූවා ය. කුමර තෙමේ අසු නවත්වා ඇගෙන් අසනුයේ,

“හි කවරෙක් ද? කුමක් හෙයින් මෙහි හුදකලාව සිටින්නී ද? කිනම් දෙයක් ගැන අඬන්නී දැ”යි ඇසී. එවිට ඕතොමෝ උත්තර දෙන්නී,

“මම වනාහි භාරත දේශයේ (ඉන්දියා) රජකුගේ දුවකි. මම අසුපිට නැඟී මදපවත් හමන වේලෙහි නිදිබරව අසුපිටින් වැටුණෙමි. අස්තෙමේ දිවගත. උඟට කුමක් වී දැයි නොදනිමි”යි කීවා ය.

තරුණ කුමර තෙමේ ඇ කෙරෙහි කරුණාවෙන් තම පිටිපසින් අසුපිට හිඳුවයි කීය. ඕතොමෝ ද සතුටින් එසේ කළා ය.

මෙසේ එදෙදෙන ජරාවාස වූ ගෙයක් පසුකර යද්දී කාන්තාව අසුපිටින් බසිනු කැමැත්තෙමිසි කීවාය. කුමරු අසු නැවැත් වූ විට ඕතොමෝ සුවසේ බිමට බැස්සා ය. හෙතෙමේ ද බැස අතින් අසු අල්වාගෙන ඒ ජරාවාස ගෙය කරා එළඹියේ ය. කාන්තාව වනාහි,

“දරුවෙහි සතුටුවෙව්. තොපට රුවැනි තරුණ යෞවනයකු ගෙනාමි”යි කී කල එබස් ඇසු කුමර තෙමේ කෙතරම් විස්මයට පැමිණියේ දැයි ඔබ වහන්සේට සිතිය හැක්කේ ය. දරුවෝ ද එබසට උත්තර දෙමින්,

“මෑණියෙනි හෙතෙම කොතැනහි ද? අපට බොහෝ ක්ෂුධා ඇති බැවින්

දැන්ම ඔහු කමු” යයි කීවාහ.

රජකුමර තෙමේ තමහට සිදුවෙන්ට එන අන්තරාය ඇසු දෙයින් දැනගත. භාරත දේශයේ රජ කෙනෙකුගේ දුවෙකමිසි කී කාන්තාව විවේක ස්ථානයන්හි වෙසෙමින් දහස් ගණන් මායම්වලින් මගීන් අල්වා කන රාක්ෂසයකුගේ භාර්යාවකැයි කුමර තෙමේ දැන බොහෝ බියපත් ව වහා ම අසු පිට නැගීගත.

‘රජ දුවෙකමි’යි කී කපටි කාන්තාව ඒ වේලෙහි ම අවුත්, ගොදුරු කොට ගත් කුමරු යන්ට සැරසුණ බැව් දැක මුරගා කියන්නී,

“කුමරුවනි, කිසි විටක බිය නොවව. නුඹ කවරෙක් ද? නුඹ කවරකු සොයන්නෙහි ද?” කීවා ය.

“මම වනාහි මංමුළා වූයෙමි. මග සොයා ගන්ට උත්සාහ කරමි”යි හෙනෙම කීය. එබසට ඔතොමෝ කියන්නී,

“නුඹ මංමුළා වූයෙහි නම් දෙවියන් වහන්සේට බාරවව, එවිට උන්වහන්සේ නුඹේ විපතින් නුඹ මුදන සේකැයි” කීවා ය.

එවිට කුමර තෙමේ ස්වර්ගය දෙසට නෙත් ඔසවා, එසේ කී ඉක්බිති ෂිහර්සාදි, “රජ්ජුරුවන් වහන්ස, පහන් වේගෙන එන බැවින් කථාව නැවැත්විය යුතු ය”යි කීවා ය.

එවිට දිනර්සාදි තොමෝ,

“ඒ තරුණ කුමරු හට කුමක් වූයේ දැයි දැන ගනු කැමැත්තෙමි. ඔහු ගැන මම වංචල ව සිටිමි”යි කීවා ය.

“හෙට වනතුරු සුල්තන් රජ මට ජීවත් වන්ට අවසර දෙන්නේ නම් නුඹේ සිත්හි නොසන්සුන් භාවය දුරලන්නෙමි”යි බියව කීවා ය.

ශාරියර් රජ තෙමේ කුමරුහුගේ ගමන් කෙළවර දී කුමක් සිදු වී දැයි දැන ගනු කැමති ව ෂිහර්සාදිය නොමරා තව දිනක් කල් දුන්නේ ය.

දඬුවම් ලැබූ මහ ඇමතිහුගේ කථාවස්තුව
ආරාබි නිශොල්ලාසය

1. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය කියවන්න.

- i. මම උදෑසනින් ම සුබ පතමි.
- ii. අපි උනන්දුවෙන් විභාගය සමත් වෙමු.
- iii. නුඹ බිතුසිතුවම් නරඹන්නෙහි.
- iv. නුඹලා බිතුසිතුවම් නරඹන්නෙහු.
- v. ඔහු නිතර යහළුවන් ඇසුරු කරයි.
- vi. ඔවුහු නිතර සතුන් ආරක්ෂා කරති.
- vii. ඇතා පෙරහැර අලංකාර කරයි.
- viii. ඇත්තු පෙරහැර අලංකාර කරති.
- ix. සොයුරිය කවියක් ගායනා කළා ය.
- x. සොයුරියෝ කවි ගායනා කළහ.
- xi. ගස සැමට සෙවණ ලබා දෙයි.
- x. ගස් සැමට සෙවණ ලබා දෙයි.

ඉරි ඇඳි නාම පදවලට අනුරූප ව ආධ්‍යාතය යෙදී ඇති අයුරු විමසා බලන්න. එසේ වන්නේ උක්ත නාම පදයට අදාළ පුරුෂයෙක් ආධ්‍යාතය ද යෙදී ඇති නිසයි. උක්තම පුරුෂ, මධ්‍යම පුරුෂ, ප්‍රථම පුරුෂ යනුවෙන් සිංහල භාෂාවේ පුරුෂ තුනක් දක්නට ලැබේ. එකී පුරුෂවල නාම පද යෙදෙන අයුරු පහත සටහනින් දැක්වෙයි.

පුරුෂ	ඒක වචන	බහු වචන
උක්තම පුරුෂ	මම ... (සමත් වෙමි)	අපි ... (සමත් වෙමු)
මධ්‍යම පුරුෂ	නුඹ ... (නරඹන්නෙහි)	නුඹලා... (නරඹන්නෙහු)
ප්‍රථම පුරුෂ	ඔහු ... (ඇසුරු කරයි)	ඔවුහු ... (ඇසුරු කරති)
	ඇතා ... (අලංකාර කරයි)	ඇත්තු අලංකාර කරති)
	සොයුරිය... (ගායනා කළා ය)	සොයුරියෝ...(ගායනා කළහ)
	ගස ... (ලබා දෙයි)	ගස් ... (ලබා දෙයි)

1. දී ඇති කතා වස්තුවෙහි එන නාම පද සියල්ල ලකුණු කොට ඒවා උත්තම, මධ්‍යම, ප්‍රථම යන පුරුෂ තුනට වෙන් කර දක්වන්න.
2. පෙළ පොතෙහි ඔබ කැමති පාඩමක් තෝරා ගෙන එහි නාම පද පුරුෂ තුනට වෙන් කොට දක්වන්න.

රූකඩ කපන්නා, ගැමියන්ට වුවමනා දෙය පමණක් නොව නුවරැන්ට වුවමනා දෙය ද සැපයුවෙකි. ගමෙහි බහුල කුරුල්ලන්ගේ, හාවන්ගේ, මුගටියන්ගේ, කබැල්ලැවන්ගේ හැඩහුරුකම් හා විචිත්‍ර වර්ණයන් ද ආරූඪ කළ දඬුකඩවලින් ආස්වාදයක් ලැබුවෝ නාගරිකයෝ ය. ගම් වැසියෝ මේ සතුන්ගෙන් ම ආස්වාදය ලැබුවෝ ය. රූකඩ කපන්නා, තම රූකඩ නාගරිකයන්ට ම විකිණීමට සිතුවේ එහෙයිනි.

රූකඩ කපන්නාගේ කම්මල වූ කලි කාමරයකින් ද ඉස්තෝප්පුවකින් ද යුතු, මැටි ගසා අතු සෙවෙණි කළ පැල්පතකි. කපා නිම කළ, නොකළ රූකඩින් ද, සායම් ගා වෙළීමට තැබූ විචිත්‍ර වර්ණයෙන් බබළන රූකඩින් ද නියන්, කැති, පිහියා, කෙටේරි, සායම් ටින්, බුරුසු, සතුන්ගේ ඇට කටු, දත්, නිය, ඔලිද ඇට යනාදියෙන් ද පිරි ඔහුගේ කම්මලෙහි ඇතුළු කාමරය වූකලි නියම කටු ගෙයක් විය. ඉස්තෝප්පුවේ කොනක වූ වතුර සැලියක් ගත් ලිග්ගල් තුනකින් යුතු උදුනෙන් දුම් නොනගින්නේ දවල් දොළහේ සිට එක දෙක වන තෙක් පමණි. එතැන් සිට රූ හත වන තුරු උදුනෙන් නගින ගින්න නොනිවේ. වතුර හැළිය උපකාර වූයේ ඔහුගේ රූකඩ කැපීමට නොව ඔහු රූකඩ කැපීමෙන් එකතු කරගත් සුළු මුදලට තවත් සත කිහිපයක් ලබා දීමෙන් ඔහුගේ ආදායම වැඩි කිරීමට ය.

රූකඩ කපන්නාගේ ඉස්තෝප්පුව කෝපි කඩයකි. දවස් පතා උදය කාලයෙහි ද සවස් කාලයෙහි ද ගමේ වැඩිහිටියන් හා තරුණයන් කිහිප දෙනෙකුන් ද රැස්වී, කටින් කඩාගත් හකුරු ඇඹිත්තකින් හෝ දිවෙන් ගත් සිනි පුපුරු ටිකකින් හෝ දිව පොඟවා, කෝපි උගුරකින් උගුර ද තෙමාගෙන, ඕපාදූප දෙඩීමෙන් ද බෙගල් දෙසාබෑමෙන් ද විකට කතා කීමෙන් ද ප්‍රීති වූ සැටි මතක් වන විට, පුරාණ ඉංග්‍රීසි කවීන් එක් තැන් වී බීර බිබී දුම් උරමින් කාව්‍ය ශාස්ත්‍රය පිළිබඳ කථාවෙන් පමණක් නොව, ඕපාදූප දෙඩීමෙන් ද, විනෝදාස්වාදය ලැබූ සන්ථාගාර අරභයා ඇතැම් ඉංගිරිසි පොතකින් දැනගත් තොරතුරු මගේ සිතට නැගෙයි.

රුකඩ කපන්නාගේ කෝපි කඩයට රැස් වූ මහලු ගැමියෝ පොතින් පතින් හෝ ගුරුන්ගෙන් හෝ බොහෝ කොට ඉගෙනීමෙන් ලත් ප්‍රතිභාව ඇති කවීන් නොවූව ද ජීවිතය නමැති තක්සලාවෙන් ඉගෙනීමෙන් ලත් ප්‍රතිභාව ඇති කවීහු වූහ. පොතපතින් ලත් විනීත භාවයෙන් තොර වූ ඔවුන්ගේ කතාබහ, ඔවුන් ඇඳ බෑ බේගල්, දෙඩු ඕපාදූප ග්‍රාමයත්වයෙන් බර වූව ද වෘද්ධත්වයට හිමි තැන්පත් නුවණ, උපහාසය, උපාසකකම, සිනා රස යන මෙතෙක් සාහිත්‍ය රසයෙන් තොර නොවී ය. මිනිසන් බවට හිමි දුක් පීඩා ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගත් ඔවුන්ගේ කටින් ගිලිහුණ ඕපාදූප වූකලී, කවීන්ගේ රචනයන්ට වස්තු විය යුතු, ජීව ශ්‍රෝතසයෙන් නිකුත්, ජීව බිත්දුන්ගෙන් ගහන වී ය.

රුකඩ කපන්නාගේ කම්මල
අපේ ගම
මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ

උක්ත අනුක්ත හේදය

උක්ත පද:

- i. ගුරුවරු ශිෂ්‍යයන් අගය කරති.
- ii. වෛද්‍යවරු රෝගීන් සුවපත් කරති.
- iii. පොලිස් නිලධාරීහු සැකකරුවන් උසාවියට ඉදිරිපත් කරති.
- iv. මිනින්දෝරුවෝ ඉඩම් හිමියන් හමුවෙති.
- v. ලේඛකයෝ පාඨකයන් දැනුවත් කරති.

මෙම වාක්‍යවල 'ගුරුවරු, වෛද්‍යවරු, පොලිස් නිලධාරීහු, මිනින්දෝරුවෝ, ලේඛකයෝ' යන නාම පද එම වාක්‍යයන්හි අවසාන ක්‍රියා සිදු කරන කර්තෘ පදයි. කර්තෘ කාරක වාක්‍යයක අවසාන ක්‍රියා පදයෙන් උක්ත වන කේවල නාම පද හා ද, හා, ත් යන සමුච්චයාර්ථ නිපාත යෙදී වාක්‍යයක කර්තෘ වශයෙන් යෙදෙන පදත්, ද්විත්ව කර්තෘ පද හා නාමාධ්‍යාත පදත් කර්ම කාරක වාක්‍යයක කර්මය දැක්වෙන පදත් සෑම විට ම උක්ත ස්වරූපයෙන් තබනු ලැබේ.

අනුක්ත පද:

මෙම වාක්‍යවල කර්ම පද ලෙස යෙදුණු 'ශිෂ්‍යයන්, රෝගීන්, සැකකරුවන්, ඉඩම් හිමියන්, පාඨකයන්' යන නාම පද අනුක්ත ස්වරූපයෙන් සිටී. කර්තෘ

කාරක වාක්‍යයක කර්මය වශයෙන් යෙදෙන නාම පදක් මෙන්, සේ, වැනි, කරා, උදෙසා, සඳහා යන නිපාත ආශ්‍රිත නාම පදක් වූ කෘදන්තයට මුලින් යෙදෙන නාම පද හා අසම්භාව්‍ය ක්‍රියා ආශ්‍රිත නාම පදක් සෑම විට ම අනුක්‍රම ස්වරූපයෙන් තබනු ලැබේ.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. ඉහත කතාවෙන් උපුටා ගත් පහත සඳහන් නාම පද උක්ත-අනුක්ත වශයෙන් හඳුනා ගෙන අදාළ කොටුවේ '✓' ලකුණ යොදන්න. උක්ත-අනුක්ත දෙකෙහි ම යෙදිය හැකි නාම පද ඇත්නම් අදාළ කොටු දෙකෙහි ම '✓' ලකුණ යොදන්න.

නාම පදය	උක්ත	අනුක්ත
කපන්නා		
කුරුල්ලන්		
භාවන්		
මුගටියන්		
කබල්ලෑවන්		
නාගරිකයෝ		
ගම්වැසියෝ		
පැල්පත		
කටුගෙය		
ඔහු		
වැඩිහිටියන්		
තරුණයන්		
ගැමියෝ		
කවීන්		
කවීහු		

2. හිස්තැන්වලට ගැලපෙන උක්ත පද වරහන් තුළින් තෝරා ලියන්න.
 - i. (ළමයි/ළමයින්) බයිසිකල් පදිති.
 - ii. (මම/මා) ඔවුන් ඇමතුවෙමි.
 - iii. (කුරුල්ලෝ/කුරුල්ලන්) අහසේ පියාසර කරති.
 - iv. (ඔවුන්/ඔවුහු) නේවාසිකාගාරය තුළ රැඳී සිටිති.
 - v. (තොප/තොපි) පව් නොකරහු.
 - vi. (ගායිකාවක/ගායිකාවක්) සම්මාන ලැබුවා ය.
 - vii. (රජවරුන්/රජවරු) මහ වැව් තැනූහ.
 - viii. (සිංහයෝ/සිංහයන්) තණ කොළ නො කති.
 - ix. (හික්ෂුහු/හික්ෂුන්) සෙත් පිරිත් දේශනා කරති.
 - x. (විත්ත ශිල්පීන්/විත්ත ශිල්පීහු) තම නිර්මාණ ප්‍රදර්ශනය කරති.

3. හිස්තැන්වලට ගැලපෙන අනුක්ත පද වරහන් තුළින් තෝරා ලියන්න.
 - i. මව (දරුවෝ/ දරුවන්) පසසයි.
 - ii. මකුළුවෝ (කෘතීන්/ කෘතීහු) ආහාරයට ගත්හ.
 - iii. විදුහල්පතිතුමිය (ශිෂ්‍යාවන්/ ශිෂ්‍යාවෝ) ආරක්ෂා කළා ය.
 - iv. මම (තොප/තොපි) හඳුනමි.
 - v. භාවෝ (ඉබ්බෝ/ ඉබ්බන්) සමග තරඟයට දුවති.
 - vi. ඔහුගේ ගායනය (අප/අපි) පින්විය.
 - vii. ගැරඬියා (මියෝ/ මියන්) අල්ලයි.
 - viii. රසිකයෝ (නිර්මාණකරුවන්/ නිර්මාණකරුවෝ) අගයති.
 - ix. රෝගීහු (හෙදියන්/හෙදියෝ) කැඳවා ගත්හ.
 - x. ගුරුතුමා (මම/ මා) ඇමතුවේ ය.

ඒකමත් එක රටක පවුලක සහෝරයෝ හත් දෙනෙක් සිටියෝ ය. ඔවුන්ගෙන් බාල සහෝදරයාගේ නම මුවන්තිස්ස ය. අනික් සහෝදරයන් මෙන් ඔහු කෙත්වල වැඩට නොගියේ ය. උදය ගෙදරින් පිටත් ව වනාන්තරයට වැද මුවන් පස්සේ එළවාගෙන ගොස් උන් ඇල්ලීම ඔහුගේ පුරුදු ක්‍රීඩාව විය. ඔහු මෙසේ සෙල්ලම් කොට ගෙදරට එන්නේ සවස් වන විට ය. ඔහු සමහර විට මුවකු කර තබා ගෙන එයි. කෙත්වල වැඩට නොයාම ගැන අනික් සහෝදරයෝ ඔහුට හැමදා ම බැණ වදිති.

දවසක් මුවන්තිස්ස කුමාරයා උදලු කොටයකුත් රැගෙන කුඹුරට යන්ට සූදානම් වූයේ ය. අනික් සහෝදරයෝ සිනා සී ඔහුට සරදම් කළෝ ය. ඔහු

කෝප වී උදලු කොටස ඉවත දමාලා කැලයට වැදී කැලයෙහි තිබුණු වීර, පලු සහ කෝන් යනාදී මහ ගස් උදුරා දැමීමේ ය. ඔහු බිම සදාලා ගෙදර ඇවිත් වැපිරීමට වී ඉල්ලුවේ ය. සහෝදරයෝ වී නුදුන්න. ඔහු මාමා වෙතට ගොස් බිත්තර වී ඉල්ලුවේ ය. මාමා ගොසින් හේන බලාලා ඇවිත් ඔහුට ලොකු වී බිස්සක් පෙන්නුවේ ය. මුවන්තිස්ස කුමාරයා අමුණු හැටක පමණ වී බිස්ස උස්සාගෙන ගොස් වැපුරුවේ ය.

පැසුණු පසු ඔහු ගොයම් කපා පාගා එක තැනක ගොඩ ගසා ගෙදර ඇවිත් සහෝදරයන්ට කතා කොට මෙසේ කීවේ ය. “ගොහින් බලාපල්ලා මගේ වී ගොඩ. ඒක උඩට නැංගාම මේ රටේ ඇත තිබෙන දාගැබ්වල කොත් පෙනෙනවාදැයි බලාලා ජේනවා නම් මට කියනු.”

සහෝදරයෝ ගොස් බාල මලණුවන්ගේ වී ගොඩ උඩට නැංගෝ ය. ඇත පිහිටි දාගැබ්වල කොත් හොඳට ම පෙනිණ. එහෙත් ඔවුහු කොත් නොපෙනෙන බව කීවෝ ය. එයින් උදහස් වූ මුවන්තිස්ස කුමාරයා කන්දක් පමණ උස් වූ ඒ වී ගොඩට පයින් ගසා ඉහිරවා ඇවිත් තම කඩුවත් අරගෙන ගෙයින් නික්මුණේ ය.

ගවු ගණනක් ගමන් කොට ගඟක් අසලට පැමිණි ඔහු කිතුල් ගහක් බිලී පින්තටත් අලියකු ඇමටත් අවුණා ගෙන මාළු බාන තවත් යෝධයකු දුටුවේ ය. ඉතා ශක්ති සම්පන්න අතපය හා ලොකු කඳක් ඇති මොහු දුටු විගස ‘මොහු නියම යෝධයෙකැ’යි මුවන්තිස්ස කුමාරයාට කියවුණි.

‘මා මොන යෝධයෙක් ද, මුවන්තිස්ස කුමාරයා නොවැ යෝධයා’යි මාළු බාමින් සිටි යෝධයා කීවේ ය. එයින් පසු ඔවුහු එකිනෙකා දැන ඇඳින ගත්හ. මාළු බාමින් සිටි යෝධයාගේ නම අලින්තිස්ස ය. වැඩිදුර යන්නට පෙර මොවුන්ට තවත් යෝධයෙක් හමු විය. විශාල යකඩ බෝල දෙකක් උඩ දම දමා අල්වමින් ගමන් කළ ඔහු දුටු විගස ‘මොහු නම් හරිම යෝධයෙකැ’යි මුවන්තිස්ස කුමාරයා කීවේ ය. ‘හරි යෝධයා මා නොව මුවන්තිස්ස කුමාරයා’යි ඔහු ද කීවේ ය. ඔහුගේ නම යකඩතිස්ස ය.

මේ යෝධයෝ තුන්දෙනා ඔවුනොවුන් දෑන ඇඳින ගෙන රක්ෂාවල් සොයමින් ගමන් කළෝ ය. තවත් ගවු ගණනක් ගමන් කළ විට ඔවුන් ළඟා වූයේ විශාල ගඟක් ළඟට ය. අලින්තිස්ස කුමාරයා ලොකු මාළුවකු බා ගත්තේ ය. තුන් දෙනාට ම බඩගිනි වී තිබුණු බැවින් ඔවුහු මාළුවා පුළුස්සා ගෙන කන්නට අදහස් කර ගත්හ. යකඩතිස්ස කුමාරයා ගහකට නැග දුම් නගින ගෙයක් ළඟක තියේ දැ යි බැලුවේ ය. ඇත දුම් නගින ගෙයක් දුටු ඔහු ගසින් බැස

ගින්දර ගෙනෙන්නට ඒ ගෙය දෙස බලා නික්මුණේ ය.

එය රාස්සියකගේ ගෙදර යි. ඒ වෙලේ ඇ සිටියේ දරුවකු කොරහක තබාගෙන නාවමිනි. යකඩතිස්ස කුමාරයා ඇ කරා ගොස් ගින්දර ටිකක් ඉල්ලුවේ ය. 'ලිප ලඟට ගොස් ලිපෙන් ගිනි පෙනෙල්ලක් අරගෙන යනට'යි කියමින් රාස්සි විශාල හැලියක් උසුලාගත් ලිප්ගල් තුනකින් යුත් ලිපක් පෙන්නුවා ය. කුමාරයා ගොස් ගිනි පෙනෙල්ලක් ගන්ට පාත් වූ කල රාස්සි ඔහු එතන ම වූ බිංගෙය තුළට තල්ලු කළා ය. බොහෝ වේලාවක් ගෙවී ගොසිනුත් යකඩතිස්ස කුමාරයා නා නිසා අලින්තිස්ස කුමාරයා පිටත් වූයේ ය.

ඥානෝදය කතා - මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ
රන් කෙදි කුමාරිකාව
කුන් බෑ යෝධයෝ

ලිංග භේදය

මේ වාක්‍ය දෙස බලන්න.

- i. යකඩතිස්ස කුමාරයා ගින්දර ඉල්ලුවේ ය.
- ii. රාස්සි ලිපක් පෙන්නුවා ය.
- iii. ලිපේ ගින්දර දැල්වෙයි.

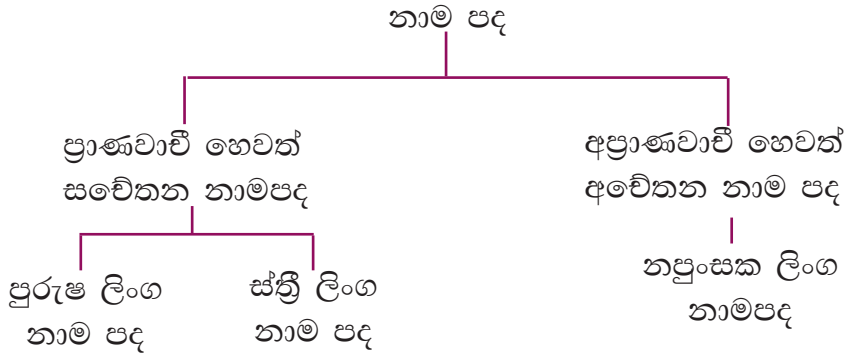
මෙහි, 'යකඩ තිස්ස කුමාරයා' යන්නෙන් පුරුෂවාචී බවක් ද
'රාස්සි' යන්නෙන් ස්ත්‍රීවාචී බවක් ද
'ගින්දර' යන්නෙන් අප්‍රාණවාචී බවක් ද හැඟෙයි.

ඒ අනුව,
මිනිසුන්, සතුන් හා කල්පිත ජීවීන් (දේව, යක්ෂ, ආදී) හඟවන නාම පද සවේතන, එනම් පණ ඇති හෙවත් ප්‍රාණවාචී පද ලෙස ද ගස් වැල් හා සෙසු අප්‍රාණික දෑ හඟවන නාම පද අප්‍රාණවාචී හෙවත් අවේතනික නාම පද ලෙස ද සැලකෙයි.

ප්‍රණවාචී නාම පද අතරින්

- පුරුෂවාචී බවක් හඟවන නාම පද පුරුෂ ලිංග නාම පද වශයෙන් ද
- ස්ත්‍රීවාචී බවක් හඟවන නාම පද ස්ත්‍රී ලිංග නාම පද වශයෙන් ද

- අප්‍රාණවාචී බවක් හඟවන හෙවත් අවේකන ගණයේ නාම පද නපුංසක ලිංග නාම පද වශයෙන් ද හැඳින්වේ.

- පහත දැක්වෙන නාම පද පුරුෂ ලිංග, ස්ත්‍රී ලිංග, නපුංසක ලිංග වශයෙන් වගු ගත කරන්න.
(ගිරවා, පොත, පෑන, නිවස, වඳුරා, ගැහැනිය, මහිලාව, බල්ලා, බැළලිය, ගස, ගඟ, කුරුල්ලා, යහළුවා, ලේඛිකාව, ගුරුතුමිය)

පුරුෂ ලිංග	ස්ත්‍රී ලිංග	නපුංසක ලිංග

- කුන් බෑ යෝධයෝ කතාවේ ඇතුළත් නාම පද පුරුෂ ලිංග, ස්ත්‍රී ලිංග, නපුංසක ලිංග වශයෙන් වර්ග කර දැක්වන්න.